

da vi i Udvalget forsøgte en bedre Udformning af denne almindelige Bestemmelse, var det vel her, den største Hindring for at opnaa Enighed viste sig. Indenfor den Ramme, som jeg her har nævnt, og som den højtærede Minister havde opstillet, faldt, som man vil erindre, baade det Jensen-Sønderupske og det saakaldte Schøllerske Forslag. Om begge disse Forslag tør man nu sige, at de var, allerede den Gang vi paa-begyndte Udarbejdelsen, forladt af de fleste politiske Partier, forladt af en meget stor Del af Arbejdsgiverne og forladt af erfarne Kommunal mænd Landet over, medens man samtidig kunde sige, at det Schøllerske Forslag her i Tinget havde faaet Tilslutning ikke alene fra det radikale Venstre, men ogsaa subsidiært fra Socialdemokraterne og endelig fra Erhvervspartiet. Og jeg skal ligeledes minde om, at det ærede Medlem Hr. Sven som Ordfører for det konservative Folkeparti udtalte, at naar der var Adgang til at anvende begge de to Former, kunde det ikke være saa forfærdelig vanskeligt at opnaa Enighed. Der skimtedes gennem det ærede Medlems Tale en tydelig Sympati for det Schøllerske Forslag i Modsætning til det Jensen-Sønderupske Forslag, men da det ærede Medlem udtalte dette: at saa kunde det ikke være saa vanskeligt at naa til Enighed, glemte det ærede Medlem een Ting, nemlig at den højtærede Indenrigsminister her i Tinget havde udtalt, at dersom dette Forslag vedtoges, maatte det Jensen-Sønderupske Forslags Anvendelse blive Hovedregelen, medens det Schøllerske Forslags Anvendelse maatte blive Undtagelsen. Det er klart, at overfor denne Udtalelse var der i Udvalget ikke andet og vil der her i Tinget ikke blive andet end et Enten-Eller: Enten maa den Opfattelse forlades, eller ogsaa kan Enighed ikke opnaas paa det Punkt. Vi har derfor i dette Ændringsforslag foreslaaet, at Arbejdstiden ved Nødhjælpsarbejde kan nedsættes med en Trediedel, uden at de, der beskæftiges ved disse Arbejder, derfor har Ret til Understøttelse. Vi tror fra vor Side, at denne Form for Nødhjælpsarbejde har alle Fordele. Vi maa erindre, at der er det særegne ved Nødarbejder, at her er det ikke blot en Interesse i at faa et bestemt Arbejde udført, men her er der en Interesse ved Siden af, nemlig at faa saa mange Arbejdere som muligt beskæftiget ved Arbejdets Udførelse. Hellere, hvis et Arbejde skal udføres, 6 000 Arbejdere i Arbejde i 2 Uger end 4 000 i 3 Uger.

Og dernæst er det vor Opfattelse, at det Schøllerske Forslag er blevet i høj Grad miskendt fra Partiet Venstres Side med

Hensyn til Spørgsmaalet om Bekosteligheden ved at sætte Arbejde i Gang efter dette Forslag. I Virkeligheden vil man, naar man regner efter, se, at set fra hele Samfundets Synspunkt vil det i Almindelighed ikke være dyrere eller i alt Fald kun en lille Smule dyrere at sætte Arbejde i Gang efter det Schøllerske Forslag end efter det Jensen-Sønderupske. Man har ikke taget tilstrækkelig i Betragtning den Besparelse, der fremkommer ved, at der ikke udbetales Arbejdsløshedsunderstøttelse i den Trediedel af Tiden, de to Dage om Ugen, hvor der ikke arbejdes. Som jeg udtalte ved første Behandling og gerne vil gentage her, vil ærede Medlemmer, hvis de vil gøre sig den Ulejlighed at regne efter, finde, at hvis man gaar ud fra, at Arbejdslønnen er den dobbelte af den Understøttelse, som maa ydes til Arbejderne daglig, er i et saadant Tilfælde det Schøllerske Forslag nøjagtigt lige saa dyrt som det Jensen-Sønderupske, hverken mere eller mindre dyrt. Er Arbejdslønnen 10 Kr. om Dagen, Understøttelsen 5 Kr. om Dagen, vil det Schøllerske Forslag være af nøjagtig samme Bekostning for Samfundet som Helhed som det Jensen-Sønderupske.

Men dernæst har det Schøllerske Forslag den Fordel, at det kan gennemføres i Enighed, og her vil jeg gentage, at her gælder det i Sandhed, at et godt Udfald af denne Lovgivning er afhængigt af, at der bliver Samvirken og ikke Strid og Splid mellem de Faktorer, der skal medvirke ved Nødarbejdernes Iværksættelse. Jeg føler mig overbevist om, at hvis den højtærede Minister vil gennemtrumfe sit Forslag og vil gennemtrumfe en Nedsættelse af Arbejdslønnen ved Statstvang mod den samlede Arbejderklasses Modstand, vil han faa at se noget af det dyreste Arbejde, der her i Landet endnu har været udført.

Nu kan man spørge: Ja, men kan der da ikke tænkes mangfoldige Tilfælde, hvor det vil være upraktisk at anvende netop det Schøllerske Forslag med den begrænsede Arbejdstid? Jo, der vil sikkert kunne tænkes mangfoldige saadanne Tilfælde, og Forholdet vil da ogsaa, hvis vort Ændringsforslag gennemføres, være det, at mangfoldige Arbejder vil blive iværksat efter andre Regler. For det er nemlig Sagen, at der sikkerlig i de allerfleste Tilfælde vil blive gennemført Arbejde ved frivillig Overenskomst efter højest forskellige Principper. Det vil navnlig ske i Landkommunerne. Der vil man ikke sætte Arbejder i Gang efter Paragraffer og Lovbestemmelser, men der vil man, som man allerede i høj Grad